

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 71 0 P 137474 15 Rev 2
Banjaluka, 04.11.2015. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija: Darka Osmića, kao predsjednika vijeća, Biljane Tomić i Rose Obradović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja I.P., sin D., iz B., ..., V., koga zastupa punomoćnik J.P., advokat iz B., protiv tuženog Grad B., koga zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, Sjedište zamjenika u Banjaluci, radi predaje u posjed nekretnine, vrijednost predmeta spora: 12.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 71 0 P 137474 13 Gž od 26.9.2014. godine, na sjednici održanoj 04.11.2015. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj: 71 0 P 137474 12 P od 18.7.2013. godine odbijen je zahtjev tužitelja da se obaveže tuženi da mu preda u posjed nekretninu označenu kao k.č. br. 1943, upisana u List nepokretnosti broj: 344 K.O. V. II, jer da je bez pravnog osnova ušao u posjed iste, uz nalog Republičkoj upravi za ... Grada B. da izvrši brisanje upisa prava posjeda sa imena tuženog. Obavezan je tužitelj da tuženom na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 1.000,00 KM.

Presudom Okružnog suda u Banjaluci broj: 71 0 P 137474 13 Gž od 26.9.2014. godine žalba tužitelja je odbijena i prvostepena presuda potvrđena te odbijen njegov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 900,00 KM.

Blagovremenom revizijom tužitelj pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se revizija uvaži, ukinu obje nižestepene presude, te predmet vrati na ponovno suđenje.

Tuženi nije odgovorio na reviziju.

Revizija nije osnovana.

Tužitelj u ovom postupku traži da se obaveže tuženi da mu preda u posjed nekretninu bliže opisanu u izreci prvostepene presude, nalazeći da je ista bez valjanog

pravnog osnova upisana kao posjed tuženog i da se naloži Republičkoj upravi za ... (u daljem tekstu: RUGIP) Grada B. da izvrši brisanje prava posjeda sa imena tuženog.

Tokom postupka, prema nespornim navodima parničnih stranaka i prema nalazu i mišljenju vještaka geodetske struke M.P., koji je sačinjen na osnovu uviđaja obavljenog na licu mjesta dana 13.4.2013. godine, pokazalo se da sporno zemljište u naravi predstavlja makadamski put - ogranak Ulice ..., dužine oko 100 m, prosječne širine oko 3,1 m, sa čije desne strane je izgrađeno 6 kuća kojima je sporni put jedini prilaz, dok se sa lijeve strane ovog puta nalazi kuća tužitelja i kuće njegove braće S. i A.P. Predmetna nekretnina je u katastarskom operatu i zemljišnoj knjizi označena kao k.č. 1943 kao put, površine 310 m², upisan u List nepokretnosti broj 344, odnosno u z.k. ul. br. 322 K.O. V. 2, kao posjed Opštine B., odnosno kao svojina Grada B. sa 1/1. Navedeni upisi nastali su u postupku izrade nove jedinstvene evidencije o nepokretnostima nastalim izlaganjem podataka premjera na javni uvid i utvrđivanje prava na nepokretnostima izvršenim od strane nadležne komisije tokom 1989. i 1990. godine. Takav upis je izvršen dana 12.12.1989. godine, kada su upisana i prava tužitelja i njegove braće na njihovim nekretninama sa izgrađenim kućama, a u zapisnicima o toku izlaganja naznačeno je da su tužitelj i njegova braća saglasni sa upisanim stanjem i da na upisano stanje nemaju primjedbi. Prema nalazu vještaka osnov za izradu nove i jedinstvene evidencije o nepokretnostima služio je katastarski operat nastao na bezi aviosnimanja 1969. godine, koji je bio na snazi do 1974. godine a tome je prethodilo i izlaganje podataka premjera na javni uvid 1972. godine i tada je u katastru predmetno zemljište (sporni put) bilo označeno kao parcela br. 1943 u površini od 310 m², upisana u pl. 344 k.o. V. 2 kao „Javni i nekategorisani putevi“. Prema staroj zemljišnoj knjizi-grunтовnici sporni put je bio dio parcele k.č. 423/4, površine 1027 m², upisana u z.k. ul. br. 1008 K.O. V. kao svojina tužitelja, a od izvršene nacionalizacije (dana 23.12.1974. godine), kao društvena svojina, a pravo korištenja bilo je uknjiženo u korist tužitelja sa dijelom 1/1.

Dakle, prilikom izlaganja i ustrojavanja katastra nepokretnosti nadležna komisija je predmetni put uknjižila u korist tuženog i taj put se nikada u katastarskom operatu novog premjera nije vodio na imenu tužitelja. Od 1989. godine on se vodi na imenu tuženog i to kao Ulica ...

Ovaj sporni put je, kao javna saobraćajnica, obuhvaćen Regulacionim planom za k.o. V., kojim je predviđeno njegovo proširenje. Tužitelj se obratio sa zahtjevom u RUGIP dana 03.7.2009. godine za izmjenu Regulacionog plana kako bi zajedno sa bratom R.P. stanje svoga posjeda riješio na povoljniji način. Nije mu odgovoreno na ovaj zahtjev, pa je on tužbom od 15.02.2012. godine pokrenuo ovu parnicu sa konačno uređenim zahtjevom da se tuženi obaveže da mu preda u posjed spornu nekretninu.

Kod ovakvog stanja činjenica zahtjev tužitelja kojim traži predaju u posjed spornog puta se ukazuje neosnovanim, pa nižestepeni sudovi nisu pogriješili kada su ga odbili.

Radi se ovdje o vlasničkoj tužbi za vraćanje stvari o kojoj govori odredba člana 126. Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik RS“; br. 124/08, 58/09, 95/11 i 60/15 – u daljem tekstu: ZSP). Shodno odredbi člana 127. stav 1. istog zakona, da bi ostvario pravo na vraćanje stvari vlasnik (tužitelj) mora dokazati da je stvar koju zahtjeva njegova svojina i da se nalazi u posjedu tuženog.

U konkretnom slučaju tužitelj nije dokazao ni jedno ni drugo.

Predmetni put je u odgovarajućim zemljišnoknjižnim evidencijama upisan kao posjed i vlasništvo tuženog. Uostalom, kod činjenice da je sporna nekretnina nacionalizovana, ona je sa danom nacionalizacije prestala biti privatna svojina, postala je društvena (kasnije državna) svojina, po sili zakona i bez upisa te promjene u zemljišnim knjigama. U naravi predmetna parcela predstavlja, a tako je opisana i u odgovarajućim javnim evidencijama „Javni i nekategorisani put“. Radi se dakle o javnom dobru iz člana 7. stav 2. ZSP koje je namijenjeno da služi svima pod jednakim uslovima. Taj put služi kao jedini prilaz kući tužitelja i ostalim kućama izgrađenim uz taj put (kuće njegove braće i još šest kuća sa druge strane ulice). Svi ga jednako koriste. Nije u faktičkom posjedu tuženog pa ga tuženi, kao javno dobro, kojim se svi jednako služe, saglasno naprijed citiranim zakonskim odredbama, ne može predati tužitelju, niti tužitelj ima pravo zahtjevati tu predaju.

Prvostepeni sud je, suprotno tvrdnji revidenta, u obrazloženju svoje odluke svestrano razmotrio izvedene dokaze, analizirajući ih svaki za sebe i dovodeći ih u međusobnu vezu, upravo kako propisuje odredba člana 8. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - dalje: ZPP). Drugostepeni sud je svoju odluku zasnovao na činjenicama koje je utvrdio prvostepeni sud i na njih pravilno primjenio odredbe materijalnog prava, a u obrazloženju svoje odluke ocjenio relevantne žalbene navode i dao razloge iz kojih smatra da oni nisu osnovani, slijedom čega ne stoje revizionni navodi o pogrešnoj primjeni odredbe člana 8. i 191. ZPP.

Slijedom izloženog riješeno je kao u izreci na osnovu odredb člana 248. ZPP.

Predsjednik vijeća
Darko Osmić

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podraščić